

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτισίς ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθῆναις

Πρὸς τοὺς συνδρομητάς, ἀναγνώστας, φίλους καὶ συμπατριώτας ἡ Διεύθυνσις τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὐχεται τὸ νέον ἔτος 1907 αἰσίον καὶ εὐτυχές, αἰσίαν δὲ καὶ τὴν ἐκβασιν τῶν δικαίων τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Τὸ λῆγον

ἔτος 1906 ὑπῆρξεν ἐν τῶν κρισιμωτέρων διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἐν γένει, οὗ τὰ ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἰμοῦ συμφέροντα ἤρχισαν ἀπὸ τινος ζωηρότερον νὰ συγκρούωνται πρὸς τὰ τῶν ἀντιπαλῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐθνῶν, ἐνεκα τῆς ὁσημεραι προσεγγιζούσης λύσεως τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, τῶν ἀπὸ δεκαετηρίδων ἡδὴ ἀποσχολούντων τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματικὴν. Ἡ τε Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἠναγκάσθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦτο ν' ἀγωνίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Γένους ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐπαρχίαις τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας, ἐναντίον Ῥωμούνων καὶ Βουλγάρων.

Ἡ Ῥωμανία, ζητοῦσα, ἐκ παντὸς τρόπου καὶ διὰ τῆς βίας νὰ ἐκρομανίσῃ τοὺς Ἑλληνοβλάχους, ὅπως ἀποκτήσῃ δικαίωμα, τὰ ὅποια νὰ ἐκχωρήσῃ βραδύτερον λαμβάνουσα ἀντιστάθμισμα, κατάρθωσεν, ὡς γνωστὸν, ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς Πύλης ἕνα Ἰσραδὲν περὶ ἰδρύσεως ἀνεξαρτήτων Ῥωμανικῶν κοινοτήτων ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας, ὅστις μένει ἀνεκτέλεστος ἐλλείψει Ῥωμανικοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ, λυσσῶντες ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῶν προσπαθειῶν τῶν, ἡζήσαν παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐξαναγκάσουν τοὺς Ἑλληνοβλάχους νὰ γείνωσι Ῥωμῶνοι! Ἐπειδὴ δέ, ὡς ἦτο ἐπόμενον, καὶ τὸ μὲν καὶ τὸ δὲ ἀπέκρουσαν μετ' ἀγανακτήσεως τὴν ὑπερφίαλον ταύτην ἀξίωσιν, ἡ Ῥωμανικὴ κυβέρνησις, διωργανώσε πρωτοφανῇ καὶ πρωτόκυστον διὰ κυβέρνησιν πεπολιτισμένον Κράτους διωγμὸν ἐναντίον τῶν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς παρεπιδημούντων καὶ ἐργαζομένων ὅλων ἀθῶων καὶ ἀναιτίων Ἑλλήνων. Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ μεγαλοφρεῖς κυβερνῆται φαίνεται, ὅτι ὑπερετίμησαν τὰ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν γένει ἀποτελέσματα ἑνὸς τοιοῦτου διωγμοῦ, νομίσαντες ὅτι ἡ ζημία ἡμῶν θὰ εἴνε τόση, ὥστε νὰ ἐξαναγκασθῶμεν νὰ υποχωρήσωμεν εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν. Ἐπειδὴ δ' ἐσφάλησαν εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν, ἡ δὲ ἐκ τοῦ διωγμοῦ τῶν Ἑλλήνων ζημία τῆς ἰδίας αὐτῶν χώρας ἀπεδείχθη ὅτι ὑπῆρξε πολὺ μεγάλαιτέρα τῆς ἰδικῆς μὲς, κατέφυγον ἡδὴ εἰς τὴν μεσιλάβησιν ἐνίων Δυνάμεων καὶ εἰς πείσεις πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ἐκ μέρους τῆς Πύλης, ὅπως, ἱκανοποιήσῃ τοῦλάχιστον ἐν μέρει, τὰς ἀξιώσεις τῶν, τοῦθ' ὅπερ ὅμως δὲν πιστεύομεν νὰ ἐπιτύχῃ ποτέ. Ἡ Ἑλλάς, καθὼς καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, δὲν εἶνε δυνάτὸν νὰ υποκύψωσιν εἰς ἀξιώσεις, αἵτινες καταντῶσι κομικαὶ διὰ τὸ ὑπερβολικὸν τοῦ θράσους μεθ' οὗ προβάλλονται.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἐν Ῥωμανίᾳ διωγμῶν, εἴχομεν διωγμοὺς Ἑλλήνων καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ δὴ πολὺ τρομερωτέρους, διότι συνωδεύθησαν μετὰ βαιοπραγῶν τοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ ἐναντίον τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων, βαιοπραγῶν μὴ περιορισθεισῶν μόνον εἰς ἀρπαγὰς ἐκ-

κλησιῶν καὶ σχολείων καὶ ἀπελάσεις ἀρχιερέων, ἀλλὰ χωρησacῶν καὶ μέχρι πυρπολήσεως καὶ δηρώσεως ὁλοκλήρων πόλεων καὶ φόνου πολυκρήμων ὁμοεθνῶν μὲς, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ φεύγωσιν ἀθρόοι, ἐγκαταλείποντες τὰ χωρία τῶν καὶ τοὺς οἴκους τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀγρίων δικωτῶν τῶν.

Καὶ δικαιολογίᾳ προβκλλομένη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων διὰ τὴν αἰσχρὰν ταύτην ἐπίθεσιν ἐναντίον πληθυσμῶν, ἀθῶων καὶ ἀόπλων, τελούντων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τῆς χώρας νόμων καὶ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχὴς τῶν Ἑλληνομακεδόνων ἀμυνα ἐναντίον τῶν ἐκ Σόφιας ὁρμωμένων κομητατζήδων, ἀμυνα διὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλληνομακεδόνες οὐδαμῶς ἐπταίσαν, καὶ ἡτὶς ἀπορρέει ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ δικαίωματος ὅπερ πᾶς ἀνθρώπος, προσβλλόμενος ὑπὸ κακούργων, ἔχει ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν του.

Καὶ μὴ ἀκούμενοι εἰς τὰς ἀνάνδρους ταύτας βαιοπραγίας τὰς διαπραχθεῖσας ἐντὸς τῆς χώρας τῶν, ἐπλήρωσαν γόνων καὶ διαμαρτυριῶν τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον, καὶ ἰδίᾳ τὸν ἀγγλικόν, ἐναντίον τῆς δράσεως τῶν Ἑλληνομακεδονικῶν σωμάτων, οὐχὶ διότι ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ διότι ἀξιοῦσιν, ἵνα καταθετόντων τὰ ὅπλα τῶν Ἑλληνομακεδόνων, μείνωσιν αἱ ἰδίαι τῶν συμμορίαι ἀνεόχλητοι εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξοντώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τῶν δολοφονιῶν καὶ τῆς τρομοκρατίας.

Ἀλλ' εὐτυχῶς, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀνδρικὴν γλῶσσαν ἣν αὕτη πρὸς τὰς Δυνάμεις ἐτήρησεν ἡ πλάνη εἰς ἣν εὐρίσκετο ἡ Εὐρώπη ἥρχισε νὰ διασκεδάζεται βραχυδρόν, καὶ ἡδὴ κατανοεῖται παρὰ πολλῶν ἡ ἀληθὴς ἀξία τῶν βουλγαρικῶν διαμαρτυριῶν. Ἐχομεν δὲ ἐλπίδας, ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ κοινὴ γνώμη τῶν πεπολιτισμένων λαῶν θέλει διαφωτισθῇ πολὺ περισσότερον περὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων.

Ἐν τῶν ζητημάτων, ἅτινα σπουδαιότατα ἀπησχόλησαν κατὰ τὸ λῆγον ἔτος τὴν τε Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν διπλωματικὴν, ὑπῆρξε τὸ ἐπὶ μῆνας πολλοὺς παραταθὲν Κρητικὸν ζήτημα, τὸ ὅποion, εὐτυχῶς ἔλαβε τροπὴν αἰσίαν καὶ ἔσχε προσωρινὴν λύσιν προπαρασκευάζουσιν ἀσφαλῶς τὴν ἐντὸς βραχέος χρόνου ἐπελευθερομένην ὀριστικὴν.

Τὰ ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἰμοῦ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἐκτυλιχθέντα, καὶ ὁ εἰς ἀνώτατον βαθμὸν ἀναπτυχθεὶς φυλετικὸς ἀνταγωνισμὸς, φαίνεται ὅτι ἔδωσαν εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ἀφορμὴν πρὸς νέας σκέψεις καὶ νέας διαπραγματεύσεις, μελλούσας νὰ τροποποιήσωσι σημαντικῶς τὴν μέχρι τοῦδε ἐφαρμοσθεῖσαν παρ' αὐτῶν μετὰρρυθμιστικὴν ἐν Μακεδονίᾳ πολιτικὴν. Ἐκ πολλῶν δὲ τεκμηρίων συμπεραίνομεν, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐπέστησαν ὅτι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ἦτο ζήτημα κυρίως βουλγαρικόν, καὶ ὅτι ἡδύναντο ἱκανοποιῆσαι μόνον τὰς βουλγαρικὰς ἀξιώσεις νὰ εἰρηνεύσωσι τὴν Ἀνατολήν. Καὶ ἡ κατανόησις τῆς πλάνης ταύτης πρέπει νὰ σημειωθῇ ὡς πρόδοος λίαν σημαντικὴ ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ πρὸς ὠρίμανσιν βλίνοντος ζητήματος τῆς διευθετήσεως τῶν ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἰμοῦ ἀνωμαλιῶν.

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὡς μακθάνω ἐξ Ἰωαννίνων παρ' ἐπιβιτῶν, διεξήχθη ἡ δίκη τοῦ ἱεροκήρυκος Θωμάδου καὶ τοῦ Ἑλλήνος ὑπηκόου Καλαμαρτζῆ κρατουμένων εἰς τὰς φυλακάς διὰ τὰς γνωστὰς συκοφαντίας τῶν ἀργυρονήτων τῆς Ῥωμανικῆς προπαγάνδας. Εἶνε δὲ ἡ τρίτη, νομίζω, φορὰ καθ' ἣν δικάζονται. Ἡ ἀποτυχία τοῦ δικαστηρίου ὑπῆρξεν ἀθῶωτική δι' ἀμφοτέρους, διότι ἐκ τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων οὐδὲν τὸ ἐνοχοποιητικὸν προέκυψεν. Αἱ καταβληθεῖσαι προσπάθειαι ὅπως καταδικασθῶσιν ἀπέτυχον, διότι ὅτε εἰσαγγελεὺς καὶ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου εἰσὶν ἄνδρες ἔχοντες συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς αὐτῶν ἀποστολῆς. Ἐνῶ ὅμως ἐξεδόθη ἀθῶωτικὴ ἀπόφασις καὶ ἔπρεπε νὰ ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι οἱ κατηγορούμενοι διαταγῇ τοῦ Σεΐφουλάχ πασᾶ ἐκρατήθησαν ἐκ νέου. Καὶ ὁ μὲν Καλαμαρτζῆς ὡς Ἑλληνας ὑπηκόος ἀφέθη ἐπὶ τέλος ἐλεύθερος τῇ ἐπεμβάσει τοῦ Ἑλλήνος προέξοντος ὁ ἀτυχὴς ὅμως ἱεροκήρυξ κρατεῖται εἰσέτι ἀνευ λόγου. Ὁ κόσμος ὅλος Τοῦρκοι καὶ χριστιανοί, ἀπορεῖ διὰ τὸ παράνομον τοῦτο μέτρον τοῦ Σεΐφουλάχ. Ἀναμένομεν τὸ τέλος τῆς κομωδίας ταύτης καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Ὡς γνωστὸν τὰ Πατριαρχεῖα διέταξαν τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων νὰ καταργήσῃ τὸν κανονισμὸν τοῦ «γεννήματος καὶ θρέμματος» καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν νέου τοιοῦτου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀπῆρσεν εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τῆς Βλιώρας. Ὅθεν τηλεγραφήματα καὶ διαμαρτυρίαι ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὅπως τηρηθῇ τὸ «γεννῆμα καὶ θρέμμα» καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐνεργηθῶσιν αἱ προσεχεῖς κοινοτικαὶ ἐκλογαί. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διασκεφθεῖσα ἐπὶ τῶν διαμαρτυριῶν τούτων ἐνέκρινεν ὅπως τηλεγραφικῶς συστηθῇ τῷ Σεβ. μητροπολίτῃ Ἰωαννίνων κ. Γερασίμῳ νὰ διενεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς ἐπὶ τῇ βάσει μὲν τοῦ πρὸ πενταετίας ψηφισθέντος κοινοτικοῦ κανονισμοῦ, καταργουμένης ὅμως τῆς διατάξεως τοῦ «γεννήματος καὶ θρέμματος».

Εἰς Βοστίνα τοῦ Πωγωνίου μετέβησαν πρὸ τινος συστημένοι ἐκ μέρους τοῦ Βαλῆ εἰς τὸν καὶ μακράμην δύο Ῥωμανοδιδασκαλοὶ. Ὁ καὶ μακράμης ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐν συνοδείᾳ εἰς τὸ βλαχόφωνον χωρίον Μεντζιτιέ. Ἐκεῖ προσεπάθησαν νὰ πείσωσι τοὺς κατόικους νὰ δεχθῶσι Ῥωμανοδιδασκάλους καὶ νὰ γίνωσι Ῥωμῶνοι. Οἱ Μεντζιτιῶται ἀκούσαντες ταῦτα ἐξηρηθίσθησαν καὶ ἠπέλησαν διὰ θανάτου τοὺς προπαγανδιστάς, οἵτινες οὕτως ἠναγκάσθησαν διὰ νυκτὸς νὰ φύγωσιν ἐκεῖθεν. Οἱ κάτοικοι, καίτοι διατηροῦντες καὶ ἱερεῖα καὶ σχολεῖον, κατὰ τὴν εἰς τὸ χωρίον τῶν ἐπίσκεψιν τοῦ νέου μητροπολίτου Βαλλῆ καὶ Κονίτσης κ. Σπυρίδωνος ἐνήργησαν ἔργον ἀναμεταξύ τῶν καὶ συνελέξαν 120 λόγους διὰ τὴν ἰδούσιν σχολεῖον. Τὸ ποσὸν τοῦτο συνηθροίσθη ἀπὸ τοὺς ἡμίσεις κατρίκους μόνον, διότι οἱ ἄλλοι εἶχον ἀπέλθει ἡδὴ εἰς τὰ περὶ τοὺς Ἁγίους 40 χωρία διὰ ἃ οἱ ὅποιοι θὰ προθυμοποιηθῶσι νὰ καταβῶσιν ὡσcύτως τὸν ὀβολὸν τῶν.

Ἐν Πρεβέζῃ ὑπάρχει βαρκαλὴς ὅστις ἐπαγγελλεται τὸν προδότην καὶ κατασκοπὸν εἰς τὰς ἀρχάς. Περὶ τοῦ ἀρχείου αὐτοῦ ὑποκειμένου θὰ σὺς γράψω προσεχῶς.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τηλεγράφημα ἐκ Κων) πόλεως ἀγγέλλει, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου συνεζητήθησαν ἐν ἐκτάσει αἱ αἰτήσεις τοῦ Μονῆρος Πασσᾶ περὶ παρχωρήσεων προνομίων εἰς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ ρωμουνίζοντας. Ἡ τε Σύνοδος καὶ τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον εὐρέθησαν σύμφωνοι, ὅπως ἐμμείνωσιν εἰς τὰ δίκαια καὶ τὰς προνομίας τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀπορρίψωσι τὰς δι' ἐκβιασμοῦ ὑπὲρ τῶν ρωμουνιζόντων ζητούμενας ὑποχωρήσεις. Οἱ τουρκοὶ καὶ ρωμουνικοὶ κύκλοι ἐλπίζουν, ὅτι ἡ Νέα Σύνοδος ἥτις θὰ προσκληθῇ μετὰ τὰ Χριστούγεννα, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποχωρούντων Συνοδικῶν, ὥς φανῇ μᾶλλον ἐνδοτικὴ ἀπὸ τὴν παρούσῃ. Ἀλλὰ δὲ πληροφορικὴ ἀναφέρουσιν ὅτι καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας ἐπισκεφθεὶς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην συνέστησε λύσιν εὐνοϊκὴν διὰ τὰς ρωμουνικὰς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ ἀξιώσεις. Τὰς συστάσεις αὐτάς δὲ τοῦ πρεσβευτοῦ ἀνῆρσεν ὁ Πατριάρχης ἀποδείξεις παραλόγους τὰς ρωμουνικὰς ἀξιώσεις. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καὶ ἡ παρούσα Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἡ μέλλουσα νὰ συγκληθῇ νέα κατὰ Μόρτιον θὰ ἀπορρίψῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν ρωμουνῶν, οἵτινες ἀφοῦ ἀπὸ ἐνὸς ἡδὴ καὶ ἡμίσεως ἔτους ἐξώντωνσιν ὅ,τι ἐλληνικὸν ὑπῆρχεν ἐν Ρωμουνίᾳ, ἀφοῦ ἡνάγκασαν τοὺς ἡσύχως καὶ φιλονόμως ἐμπορευομένους Ἑλληνας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς περιουσίας των καὶ τὸ ρωμουνικὸν ἔδαφος τοὺς δὲ ἰδιοκτήτας τῶν ἐν τῷ Δουνάβει πλοίων νὰ ἀλλάξωσι σημαίαν ἢ νὰ πωλήσωσι τὰ πλοῖά των προσέρχονται νῦν διὰ πίεσεως ξένων Δυνάμεων καὶ δι' ἐπεμβάσεως καὶ αὐτῆς τῆς Πύλης νὰ πείσωσι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἀναγνωρίσῃ ρωμουνικὰς κοινότητας ἐν ᾧ οὔτε ἐν Ἡπείρῳ οὔτε ἐν Μακεδονίᾳ ὑπάρχουσι Ρωμουνιοί. Μόνον Ἑλληνόβλαχοι ὑπάρχουσι στερρῶς ἐμμένοντες εἰς τὴν ἐλληνικὴν αὐτῶν ἐθνότητα καὶ πίστιν.

Οἱ Ἑλληνόβλαχοι οὗτοι δὲ ἐννοοῦσι τὴν ρωμουνικὴν γλῶσσαν, οὔτε συγγένειαν ἔχουσι μετὰ τὴν ρωμουνικὴν φυλὴν, ὡς τρανῶς τοῦτο ἀπέδειξε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα δι' ἄρθρου δημοσιευθέντος εἰς τὸν «Νέον Ἐλεύθερον» ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βιέννῃ Πανεπιστημίου κ. Κέπετς. «Ὅτι δὲ οἱ Ἑλληνόβλαχοι τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου δὲν ἐννοοῦσι τὴν ρωμουνικὴν γλῶσσαν μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τῆς ἱστορικῆς μεταβάσεως εἰς Βουκουρέστιον τοῦ ἐκ Μοναστηρίου ἱερέως Γεωργίου, ὅστις ἡναγκάσθη ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ρωμουνῶν πατριωτῶν νὰ προσλάβῃ ὁ ἑρμηνέα. Τὸ περιεργον εἶνε ὅτι ἐν ᾧ τοιαύτας ἔχουν ἀποδείξεις δὲν ἀπαγορευθῶσιν εἰς τὰς ἐνεργείας των οἱ ρωμουνιοί, διότι οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ κηφῆνες τῆς προπαγάνδας ἐξάπτουσι τὰ πνεύματα καὶ πείθουσι τὸν ἐκεῖ κεχηγνῶτα λαὸν ὅτι ἐκκτοντάδες ὅλα ρωμουνῶν στεροῦνται δὴθεν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ἐν ᾧ πραγματικῶς ἐπὶ πληθυσμοῦ 130 χιλ. βλαχοφώνων μόλις 10 χιλ. ἡσπάζθησαν τὰς ρωμουνικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας τῇ δελεαστικῇ ἀφρονίᾳ τοῦ ρωμουνικοῦ χορήματος τοῦ διαμοιραζομένου ἐπὶ 30 συνεχῇ ἔτη. Καὶ ὅμως ὅλα αὐτὰ αἱ ἐνεργείαι καὶ τὸ ἀφειδῶς δαπανώμενον χρήμα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προσηλυτίσωσι περισσότερους ὁπαδούς. Ἐν ᾧ δὲ οἱ βλαχοφώνοι οὗτοι πληθυσμοὶ ἐμμένουσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν αὐτῶν ὁρθόδοξον πίστιν καὶ τὸν ἐθνισμὸν ἔρχονται οἱ ρωμουνιοὶ νὰ τοὺς διεκδικήσωσι καὶ βίᾳ τοὺς βαπτίσωσι ρωμουνούς. Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτρέψῃ οὔτε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, οὔτε ὁ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένος ἐλληνισμός.

Προκαλοῦνται εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἅπαντα τὰ τακτικὰ μέλη τῆς Φιλεκαίδευτικῆς ἀδελφότητος Κοσταντίνου τῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τὴν 26 Δ)βρίου ἐ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν δευτέραν μ. μ. ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐν τῷ καφενείῳ τοῦ Διονυσίου Μουτσάτου, ἐναντι ταχυδρομείου, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν πεπραγμένων καὶ προβῶσιν εἰς νέαν ἐκλογὴν Δ. Συμβουλίου ὡς καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 20 Δ)βρίου 1906.

Ὁ προεδρεύων Β. Α. Λέντζος

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής τῆς Κρήτης κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης θὰ ἔλθῃ μετὰ τινὰς ἡμέρας εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ διέλθῃ τὰς ἐορτάς μετὰ τῆς ἐριτίμου αὐτοῦ μητρὸς κυρίας Ἑλίας Δ. Ζαΐμη. — Βουλευτὴς Θηβῶν ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Πετούση ἐξελέγη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ ὑποψήφιος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κατσίνης, ἀδελφὸς τοῦ ἐτέρου βουλευτοῦ κ. Κατσίνης. — Εἰς μίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης τῆς Βουλῆς ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν ἐν μέγα σιδηροῦν χρηματοκιβώτιον τὸ ὁποῖον δὲν ἐνθυμεῖται κανεὶς νὰ εἶχεν ἀνοιχθῇ ποτέ. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Λεβίδης καλέσας τὸν κλειθοποιὸν κ. Μόσνερ ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν διάρρηξιν τοῦ κιβωτίου. Μετὰ πολλοὺς κόπους ἠνέωχθη καὶ εὐρέθησαν ἐντὸς αὐτοῦ τὸ πρωτόγραφον τοῦ Συντάγματος τοῦ 1843 ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Ὁθωνος, ἐπίσης καὶ τὸ πρωτόγραφον τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864, τοῦ ἰσχύοντος σήμερον, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῶν Ἐθνοσυνελεύσεων τοῦ 1843 καὶ 1864, ἐπιστολαὶ τοῦ Ὁθωνος καὶ διάγγελμα αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξήτει τὴν τροποποίησιν ἄρθρων τινῶν τοῦ Συντάγματος. Ἐπίσης ἐντὸς μελανῆς χαρτοθήκης εὐρέθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς Γερουσίας τῶν ἐτῶν 1843 καὶ 1864 ὡς καὶ τὰ δύο κείμενα τοῦ Συντάγματος ἐν ἀντιγραφῷ. Πρὸς τοῦτοις εὐρέθη μικρὸν θυμασίδως ἐπεξεργασμένον ξύλινον κιβωτίδιον, περιέχον μίαν πυξίδα, τὸ μελανοδοχεῖον τὸ ὁποῖον ἐρημοποιήθη κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὑπογραφὴν τοῦ πρακτικοῦ τῆς ὁρκωμοσίας του, τὴν ἐκ πτεροῦ πέννιν μετὰ τὴν ὁποίαν ὑπεγράψε καὶ ἐν μικρῷ κουταλάκι μετὰ τὸ ὁποῖον ἔρριψαν ἄμμον ἐπὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Βασιλέως πρὸς ἀπορρόφησιν τῆς μελάνης. Ἡ πυξὶς ξυλίνη περιεῖχε τὸ πρακτικὸν τῆς πρώτης ὁρκωμοσίας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸ πρακτικὸν τῆς ὁρκωμοσίας Του ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, τὸ ψήφισμα τῆς ἐκλογῆς του ὡς Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν προᾶξιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀναγνωρίζουσας τὴν κατάλυσιν τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς Ἀγκλίας. Πάντα τὰ εὐρεθέντα κειμήλια ὁ κ. Λεβίδης τὰ παρέδωκεν εἰς τὸν ταμίαν τῆς Βουλῆς πρὸς φύλαξιν. — Αἱ διαπραγματεύσεις, αἱ ὁποῖαι διεξήγοντο μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ τοῦ ἐργοστασίου Χότσκις διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ πυροβολικοῦ τῶν ἀντιτορπιλικῶν τῆς δευτέρας παρκαγγελίας, ἐπερατώθησαν, καὶ ὑπεγράφησαν ἐν Παρίσις ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἡπίτου τὰ σχετικὰ συμβόλαια. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διέταξε τὴν ἐν Βουδαπέστη ἐλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν ὅπως δημοσιεύσῃ προκήρυξιν διὰ τὴν προμήθειαν 714 ἵππων, τοὺς ὁποῖους ἐπιτροπὴ ἐξ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν θὰ παραλάβῃ εἰς Φιόμπε. Ἡ παρεχόμενη διὰ τῆς προκηρύξεως προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ὄρων ὁρίζεται δεκαήμερος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ αἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀφείας (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ, ἐπ' αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος	διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν
2)	»	»
2) 1/2	»	»
3)	»	»
4)	»	»
5)	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμους.

Τὸν ἐγνωρίσαμεν εἰς τὴν ἀτυχῇ ἐκστρατείαν τῆς Ἡπειρωτικῆς φάλαγγος εἰς τὴν Νικόπολιν κατὰ τὸ 1897. Ἦλθεν ἐκεῖ μᾶς ἡλόγησε μᾶς ἔστειλε τὴν ἐπομένην καὶ 30 ἀρνία τὰ ὁποῖα ὑποχωροῦντες ἐγκατελείψαμεν. Ἀπὸ τὰ περί τῆς Καμαρίνας, ἐνθα εἶχε καταφύγει, περίλυπος ἐβλέπεν ἡμᾶς, νικητὰς ὄντας καὶ μέχρι τῶν πυλῶν τῆς Πρεβέζης στρατοπεδεύσαντας, νὰ ὑποχωρῶμεν. Τὰ βουνὰ τοῦ Γρημπού, ἕτινα ἐπὶ τριήμερον ἀντήχουν ἀπὸ τὸν κρότον τῶν Μπαρκαταρείων στρατευμάτων, ἐγκατελείφθησαν ὡσπύτως. Καὶ ὁ ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας, ὅστις ἤνχετο νὰ μᾶς προσφωνήσῃ ἐντὸς τῆς Πρεβέζης, μετὰ τὸν πόλεμον κατεδιώχθη καὶ κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἐλληνικὴ πολιτεία τὸν ἀφῆκεν ἀπροστάτευτον. Δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ διορισθῇ εἰς μίαν ἀρχιεπισκοπὴν, ἐν ᾧ πολλοὶ ἄλλοι ἀναξίως ἀνῆρχοντο εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον. Ὁ μέγας ἱεράρχης τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας, ὁ νεωτεριστής, ὁ σοφός, ὁ πατριώτης, ἀπέθανε προχθὲς εἰς ἓνα πενιχρὸν οἰκίσκον τῆς ὁδοῦ Πατησίων στερούμενος τὰ πάντα. Αὐτὸς ὁ κατακεραυνώσας διὰ τῆς ρητορικῆς του δεινότητος, ὁ συγκινησας, ὁ κλαύσας καὶ ἐξυμνήσας, ἀπέθανεν ἀκλαυστος, ἀπεριποίητος, ἄνευ περιθάλψεως. Ἡ πολιτεία τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸν ἐθυμήθη καὶ ἐξέδωκεν ἐπίσημον πρόγραμμα διὰ τὴν κηδείαν του, ἥτις ἐγένετο ἐπιμελείᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Θεοκλήτου. Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀπεδόθησαν τιμαὶ στρατηγῶν, παραταχθέντων στρατευμάτων τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν μετὰ μουσικῆς. Λόγους ἐπικηδείας ἐξεφώνησαν ὁ ἀρχιμανδρίτης Τραϊανὸς, γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὁ δημοσιογράφος κ. Π. Δημητράκοπουλος. Οὕτως ἐτελεύτησεν ὁ Σεβασμιώτατος πρῶην Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης **Γαβριὴλ Ἰατρουδίκης**. Αἰώνις Αὐτοῦ ἡ μνήμη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. — Ἡ «Γενικὴ Ἐφημερίς τοῦ Μονάρχου» ὄργανον σπουδαῖον καὶ ἀσφαλεστάτων πηγῶν δημοσιεύει τὴν σοβαρὰν πληροφορίαν ἐκ Βιέννης, ὅτι κατόπιν μακρῶν συνεννοήσεων, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσία κατέληξαν εἰς σχέδιον Βαλκανικῶν μεταρρυθμίσεων μέλλον νὰ μεταβάλῃ ἄρδην τὴν κατάστασιν. Κατὰ τὸ σχέδιον αὐτὸ αἱ ἐν λόγῳ Δυνάμεις, κατὰ συναίνεσιν καὶ τῶν λοιπῶν θὰ ἀποχωρίσων διιοικητικῶς ἀπὸ τῆς Μακεδονίας τὴν Ἀλβανίαν καὶ θὰ ἀνακηρύξουν αὐτὴν αὐτόνομον. Τὸ σχέδιον ὅμως τοῦτο εἶνε καταχθόνιον διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ὡς προβλέπον καὶ περὶ τῆς Ἡπείρου ἥς τεχνιέντως ἐπιζητεῖται ἡ ἀφομοίωσις καὶ συγχώνευσις πρὸς τὴν Ἀλβανίαν. Οὕτω κατὰ τὸ ἐν λόγῳ σχέδιον εἰς τὴν Ἀλβανίαν περιλαμβάνεται καὶ ἡ βορεῖα Ἡπείρος, διοριζομένων δύο διοικητῶν, ἐνὸς εἰς τὴν Σικδῶραν καὶ ἐνὸς εἰς τὰ Ἰωάννινα. Ἡ πληροφορία προσθέτει ὅτι ἐὰν καὶ μετὰ τὴν Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν ἐκἀνονίζετο καὶ ἡ αὐτονομία τῆς Μακεδονίας, τὸ βαλκανικὸν ζήτημα ἐλύετο.

Τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Ρώτερ ἐκ Βουκουρεστίου βεβαιώνει, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου πρὸς τὸν βασιλέα Κάρολον εἰς τὸ Βουκουρέστιον σκοπὸν εἶχε συνεννόησιν περὶ βουλγαρορρομανικῆς συμπράξεως ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐκπληρωθῶν αἱ ἀξιώσεις τῶν δύο τούτων Κρατῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Δυσάρεστοι εἰδήσεις ἀγγέλλονται περὶ τῆς ἐν Σερβίᾳ πολιτικῆς ἀνωμαλίας. Περιήλθεν εἰς γνῶσιν τῆς ρωσικῆς Κυβερνήσεως, ὡς βέβαιον, ὅτι συνεπεία τῆς ὕφισταμένης συνωμοσίας κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς Δυναστείας του, ὁ Βασιλεὺς Πέτρος θὰ ἐκδιωχθῇ ὀρισμένως ἐκ Σερβίας.